

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Forinden Forordningen af 27de Marts 1831 og Reglementet af f. D. havdes ingen samlet, almindelig Lovgivning for Lodsvesenet, hvorimod de for Jamnes Ordning i Almindelighed gjældende Bestemmelser tilbøds vare optagne i de specielle Lodsreglementer sammen med de særlige Bestemmelser. For at raade Bod paa den deraf flydende Udvikling og Usikkerhed blev der i sit Tid nedsat en Kommission til Udarbejdelse af en almindelig Lovgivning. De af den udarbejdede Udkast, hvori de da gjældende almindelige Bestemmelser om Lodsvesenet ere samlede og yderligere udviklede, bleve i det Væsentlige fulgte ved Affattelsen af ovennævnte Forordning og Reglement af 1831. Til disse slutte sig de derefter udarbejdede særlige Reglementer for hvert Lodsferi.

Den derved fremkaldte Ordning af Lodsvesenet, der indenfor de givne Principer Tid efter anden yderligere er udviklet, har vist sig tilfredsstillende, saa længe de Forhold, hvorpaa den var begrundet, ikke vare undergaaede nogen væsentlig Forandring. Da disse ved den tiltagende Skibsfart, og navnlig ved den udvide Dampskibsfart m. v., i flere Henseender ere forandrede, maatte det tages under Overveelse, om de til Grund for Ordningen liggende Principer ikke i enkelte Retninger burde fraviges og bringes i Overensstemmelse med, hvad der paa andre Omraader havde gjort sig gjældende. De forandrede Forhold kunde derhos muligen gjøre en yderligere Udvikling paa det givne Grundlag ønskelig; i den specielle Ordning af Lodsferierne, der er frenkommen i Løbet af et længere Tidsrum, maatte der kunne opnaas større Ensartethed; de tagtmæssige Betalinger havde, uagtet den tiltagende Skibsfart og den for nogle Lodsferiers Vedkommende foretagne Forhøjelse, gjennemgaaende vist sig utilstrækkelige til at skaffe Lodsferne det fornødne Underhold; Lodsferiernes indbyrdes Ret til Lodsning, Lodsantallet og øvrige særlige Forhold ved Lodsferierne burde undersøges. Forholdene syntes saaledes at tilraade at underkaste Lodsvesenet saavel i Almindelighed, som hvad den særlige Ordning angaar, en samlet Prøve.

For at give den tilføjede Prøve af Lodsvesenet den fornødne Udførelse, formaadede Ministeriet Formand i S. og Handelsretten N. F. Schlegel, Grosserer M. G. Melchior og forhenv. Skibsfører C. C. C. Schmiegelow til under Forsæde af førstnævnte at sammentraade i en Kommission med Kontreadmiral Suenson, Overlods i Sjællands og Lolland-Falsters Distrikter, Kommandør Købte, Overlods i Sjællands og Fyens Distrikter, og Kapitajn S. C. Luxen for at foretage en Revision af den almindelige og specielle Lodslovgivning. Denne Kommission sammentraadte i Slutningen af September 1872 og afgav i Januar 1874 sin Betænkning med tilhørende Udkast til Lov om Lodsvesenet.

Kommissionen, der har indhentet Erklæringer forelagte Lovforslag m. m.

fra Kjøbenhavns Stipperforening og flere af Lodsferierne over de væsentligste Punkter af Lodsvesenets Ordning i Almindelighed og gjort sig bekendt med Bestemmelserne angaaende Lodsvesenet i Nabolandene, er, efter de af den foretagne Prøvelser af de almindelige Principer for Ordningen af Lodsvesenet og efter at have undersøgt, hvorvidt disse Principer passede paa Forholdene ved de enkelte Lodsferier, kommet til det Resultat, at den Maade, hvorpaa Lodsvesenet hidtil har været ordnet, navnlig saaledes, at Lodsningen udføres efter Lur i Genhold til bestemte Tagter, og Fortjenesten deles imellem alle Lodsferne, og at der i Reglen ikke er Lodsvang, men at Skibsførerne, naar de ville have Lods, skulde benytte de ansatte Lodsfer, efter sine Grundtræk er helbig og bør bibeholdes. Til Begrundelse heraf har Kommissionen i den afgivne Betænkning anført Følgende:

„Lodsning omkap, saaledes at den Lods, der først kommer ombord, Lodsfer Skibet og herfor faar hele Lodsbyren eller den væsentligste Del af samme, passer ikke til vore lokale Forhold, hvor Lodsstationerne saa godt som altid ere saaledes beliggende, at de Skibe, der ønske Lods, kunne ses fra Stationen. En Kaplodsning vil i saa Fald kun lede til et unyttigt Spild af Kræfter, da Skibene ville blive lige saa hurtigt bejente ved, at der kun udsendes den Lods, som staar for Lur, og den vil tillige let komme til at skade Tjenesten, idet de Lodsjagende Skibe og navnlig de mindre Skibe ofte ville komme til at vente paa Lods, naar flere Lodsfer end fornødent ile hen til et enkelt Skib, ligesom ogsaa det gode Forhold mellem Lodsferne indbyrdes vil forstyrres.“

„Ved de Stationer, der ikke ere saaledes beliggende, at de Skibe, der ønske Lods, kunne ses fra Stationen, bør der saavidt muligt, hvilket tilbøds allerede nu finder Sted, stationeres Lodsfarthøier paa passende Steder. Kommissionen har derfor forment, at Kaplodsning kun undtagelsesvis vil være hensigtsmæssig ved nogle saa Lodsferier. Naar Lodsningen sker efter Lur, maa den fortjente Lodsbyren fordeles mellem alle Lodsferne; ellers vilde der fremkomme uretfærdige Resultater for de enkelte Lodsfer paa Grund af Tilfældigheder, over hvilke Lodsferne ikke ere herrer. Naar Betalinger skal fordeles mellem Lodsferne, kan det ikke overlades den enkelte Lods at affordere med Skibsføreren om Lodsbetalingen, men denne maa ske efter bestemte Tagter. Dette er ogsaa nødvendigt, fordi Lodsferne ellers kunde opføre Betalinger paa en utilbørlig Maade, medmindre man vilde berøve dem den hidtil tilkommende Eneret til Lodsning, men denne anser Kommissionen det for nødvendigt at bibeholde, da Lodsferne ellers vilde lide altsfor stærkt Skaar i deres allerede nu smaa Indtægter, saa at det ikke